

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, Ungarn, Den Helleniske Republik, Rumænien og Den Slovakiske Republik

### Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 10. maj 2016 i sag T-529/13 ophæves, og i henhold til artikel 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol
  - annulleres Europa-Kommissionens afgørelse C(2013) 4975 final af 25. juli 2013 om afslag på registrering af det omtvistede forslag, der allerede i sagsøgernes stævning blev påstået annulleret, og der træffes endelig afgørelse i sagen.
  - Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen finder, at sagen ikke er moden til påkendelse med henblik på endelig afgørelse, hjemvises sagen til Retten til afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

### Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat følgende anbringender:

1. Det første anbringende er baseret på tilsidesættelse af chartrets artikel 47 og artikel 92, stk. 1, i Rettens procesreglement, navnlig med hensyn til tilsidesættelsen af oplysningspligten vedrørende bevisbyrden, for så vidt som Retten efter appellanternes opfattelse ikke inden den afsagte dom oplyste parterne om, at følgende skulle bevises under sagen: dels at såvel EU's som medlemsstaternes gennemførelse af EU's samhørighedspolitik truer de særlige kendetegn for områder med et nationalt mindretal, dels, at de etniske, kulturelle, religiøse eller sproglige kendetegn for områder med et nationalt mindretal kan anses for alvorlige demografiske ulemper af permanent art som omhandlet i artikel 174, stk. 3, TEUF.
2. Det andet anbringende er baseret på tilsidesættelse af artikel 11, stk. 4, TEU, og artikel 4, stk. 2, litra b), i forordningen om det europæiske borgerinitiativ<sup>(1)</sup>, for så vidt som det europæiske borgerinitiativ, der er genstand for tvisten, efter appellanternes opfattelse er omfattet af artikel 11, stk. 4, TEU, idet initiativtagerne præsenterede det som et forslag om et spørgsmål, hvor en EU-retsakt er nødvendig til gennemførelse af traktaterne, og som Europa-Kommissionen har beføjelse til at fremsætte et egnet forslag om. Desuden har appellanterne anført, at Kommissionen kun kan afslå at registrere et forslag til et borgerinitiativ på grund af manglende beføjelse, såfremt dette er åbenbart.
3. Det tredje anbringende er baseret på tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra c), TEUF, og artikel 174 TEUF, eftersom stk. 3 i artikel 174 TEUF som eksempler nævner områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, og som EU's samhørighedspolitik skal lægge »særlig vægt på«.
4. Det fjerde anbringende er baseret på tilsidesættelse af artikel 7 TEUF, artikel 167 TEUF, artikel 3, stk. 3, TEU, chartrets artikel 22 og bestemmelserne i traktaterne om forbud mod forskelsbehandling, idet det europæiske borgerinitiativ, der er genstand for tvisten, fremmer sammenhæng mellem Unionens politikker og aktiviteter som fastsat i artikel 7 TEUF, idet det tilstræber, at samhørighedspolitikken tager hensyn til den kulturelle diversitet og dennes opretholdelse.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16.2.2011 om borgerinitiativer (EUT 2011, L 65, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 28. juli 2016 —  
Ministre des finances et des comptes publics mod Marc Lassus**

(Sag C-421/16)

(2016/C 392/12)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Conseil d'État

**Parter i hovedsagen**

*Sagsøger:* Ministre des finances et des comptes publics

*Sagsøgt:* Marc Lassus

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Skal de nævnte bestemmelser i artikel 8 i direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 <sup>(1)</sup> fortolkes således, at de, i tilfælde af en aktie- eller anpartsombytningstransaktion, der falder ind under direktivets anvendelsesområde, er til hinder for en ordning for udskudt beskatning, hvorefter det, som en undtagelse til reglen om, at beskatningen af en kapitalgevinst indtræder i løbet af det år, den realiseres, fastsættes, at en kapitalgevinst ved ombytning konstateres og opgøres i anledning af aktie- eller anpartsombytningstransaktionen og beskattes i det år, i løbet af hvilket den begivenhed, som afslutter den udskudte beskatning, finder sted, idet denne begivenhed bl.a. kan være afhændelsen af de aktier eller anparter, der blev modtaget ved ombytningen?
- 2) Kan kapitalgevinsten ved aktie- eller anpartsombytningen, såfremt den antages at være skattepligtig, beskattes af den stat, der havde beskatningskompetencen på tidspunktet for ombytningstransaktionen, selv om afhændelsen af de aktier eller anparter, der blev modtaget i anledning af ombytningen, henhører under en anden medlemsstats beskatningskompetence?
- 3) Såfremt de foregående spørgsmål besvares med, at direktivet ikke er til hinder for, at kapitalgevinsten ved en aktie- eller anpartsombytning beskattes i forbindelse med den senere afhændelse af de aktier eller anparter, der blev modtaget ved ombytningen — f.eks. når de to transaktioner ikke henhører under den samme medlemsstats beskatningskompetence — kan den medlemsstat, hvor kapitalgevinsten ved ombytningen blev henført til udskudt beskatning, da med forbehold af de gældende bestemmelser i den bilaterale beskatningsoverenskomst beskatte den kapitalgevinst, der var henført til udskudt beskatning, i forbindelse med denne afhændelse uden at tage hensyn til afhændelsens resultat, når dette er et kapitaltab? Dette spørgsmål stilles både under hensyn til direktivet af 23. juli 1990 og under hensyn til den etableringsfrihed, der sikres ved artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eftersom en skattepligtig person, der er skattemæssigt hjemmehørende i Frankrig på tidspunktet for ombytningen og afhændelsen af aktierne eller anparterne, på de betingelser, der er angivet i punkt 4 i denne afgørelse, vil kunne modregne et kapitaltab ved afhændelsen?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares med, at der skal tages hensyn til kapitaltabet ved afhændelsen af de aktier eller anparter, der blev modtaget ved ombytningen, skal den medlemsstat, hvor kapitalgevinsten ved ombytningen er realiseret, da modregne kapitaltabet ved afhændelsen i kapitalgevinsten, eller skal den undlade at beskatte kapitalgevinsten ved ombytningen, fordi afhændelsen ikke henhører under dens beskatningskompetence?
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares med, at kapitaltabet ved afhændelsen skal modregnes i kapitalgevinsten ved ombytningen, hvordan skal anskaffelsesprisen for de afhændede aktier eller anparter da fastsættes med henblik på at beregne dette kapitaltab ved afhændelsen? Skal anskaffelsesprisen for hver afhændet aktie eller anpart fastsættes ud fra den samlede værdi af de aktier eller anparter, som selskabet modtog i forbindelse med ombytningen, og som er nævnt i angivelsen af kapitalgevinsten, divideret med det antal aktier eller anparter, der blev modtaget ved ombytningen, eller skal der fastsættes en vægtet gennemsnitlig anskaffelsespris, hvor der også tages hensyn til transaktioner efter ombytningen såsom andre anskaffelser eller gratis uddeling af aktier eller anparter i samme selskab?

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 90/434/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Łodzi (Polen) den 2. august 2016 — Małgorzata Ciupa m.fl. mod II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi, nu Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o. o. w Łodzi**

(Sag C-429/16)

(2016/C 392/13)

Processprog: polsk

**Den forelæggende ret**

Sąd Okręgowy w Łodzi